

Η ΥΠΟ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΤΕΛΕΣΦΟΡΕΙ ΟΧΙ ΜΕ ΤΗΝ ΑΚΡΙΤΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΥΛΙΚΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ ΑΛΛΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΜΦΥΤΕΥΣΗ ΑΡΕΤΩΝ

- Ο της Μητρός Ορθοδόξου Εκκλησίας θεοφώτιστος και θεοκίνητος Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος ως παιδαγωγός και πνευματικός ψυχοανατόμος της των παιδων προσωπικότητας νουθετεί και προτρέπει τους υπεύθυνους και ευσυνείδητους γονείς να διαπαιδαγωγούν τα παιδιά τους εμφυτεύοντας στις ψυχές τους αθάνατες αρετές και όχι προσφέροντας σε αυτά αφειδώς και ακρίτως χρήματα και υλικό πάσης φύσεως πλούτο.

Ως πολύαθλος στίβος και νυχθήμερος ψυχοσωματικός κάματος λογίζεται και είναι η υπό των γονέων ανατροφή και παιδαγωγία των παιδων τους, η οποία όμως δύναται να αποβεί καρποφόρος και κατά πάντα τελέσφορη προκειμένου οι νεαροί βλαστοί να συγκροτήσουν μιά ολοκληρωμένη προσωπικότητα, εάν και εφόσον η διαπαιδαγώγησή τους θεμελιούται όχι στον αφειδώς και ακρίτως προσφερόμενο πάσης φύσεως υλικό πλούτο αλλά στην εμφύτευση αρετών στις εύπλαστες παιδικές ψυχές τους από την πολύ μικρή τους ηλικία.

Σε μια εποχή στην οποία η κυρίαρχη ιδεολογία είναι ο υλικός ευδαιμονισμός ως συνώνυμο του άκρατου και άκριτου καταναλωτισμού στο πλαίσιο μιάς νοσηράς και στρεβλής αντιλήψεως ότι η ευτυχία είναι συνεπακόλουθο της αποκτήσεως όλο και περισσότερων φθαρτών υλικών αγαθών παραθεωρώντας την καταλυτικής σημασίας αξία στη ζωή των ανθρώπων όλων εκείνων των αρχών, αξιών και ιδανικών που δεν έχουν, όπως συμβαίνει με τα υλικά προϊόντα, ημερομηνία λήξεως, υπάρχουν, ατυχώς και δυστυχώς, πολλοί γονείς οι οποίοι εσφαλμένα θεωρούν ότι τόσο η αγάπη προς τα παιδιά τους όσο και η μέριμνά τους για την εξασφάλιση του μέλλοντός τους είναι στοχεύσεις που μπορούν να εκπληρωθούν μόνο με την πλουσιοπάροχη προσφορά χρημάτων και εν γένει πάσης μορφής υλικού πλούτου, ενώ την ίδια στιγμή οι ίδιοι αδιαφορούν εγκληματικώς για την διαπαιδαγώγησή τους με αρετές και αξιακές αρχές προκειμένου τα παιδιά τους να διαμορφώσουν μιά συγκροτημένη προσωπικότητα χωρίς έξεις, πάθη, φιλοϋλιστικές ροπές, όπως είναι η απληστία, η φιλοχρηματία και η πάσης φύσεως φιληδονία.

Ο της Μητρός Εκκλησίας θεοφώτιστος και θεοκίνητος Πατήρ ημών Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος ως άριστος παιδαγωγός με νουθετήριο λόγο προτρέπει τους γονείς να μην αφήνουν πλούτη αλλά να ενσπείρουν την αδαπάνητη αρετή στα παιδιά τους, αναφέροντας τα εξής: *«Μην αφήνεις λοιπόν πλούτο στα παιδιά σου, για να τα αφήσεις αρετή... Γιατί, αν στηρίζονται στα πλούτη, δε θα φροντίσουν για τίποτε άλλο, αφού θα έχουν τη δυνατότητα να σκεπάσουν την κακή συμπεριφορά τους με τη χρηματική τους περιουσία. Αν όμως ιδούν ότι στερούνται την παρηγορία και την βοήθεια του πλούτου, θα κάμουν τα πάντα, ώστε με την αρετή να βρουν μεγάλη παρηγορία στη φτώχεια τους».*

Η ενάσκηση όμως των παιδών στον ενάρετο βίο αφενός θα πρέπει να αρχίζει από πολύ μικρή ηλικία και αφετέρου οι γονείς ως οι πρώτοι και υπεύθυνοι παιδαγωγοί των μικρών βλαστών τους οφείλουν να ενεργούν όλα όσα ωφελούν τα παιδιά τους, έστω και αν ενίοτε οι αποφάσεις τους προς στιγμήν τα στεναχωρούν. Στο πλαίσιο αυτό ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος διδάσκει αναφέροντας ότι: *«Εμείς οι γονείς κάνουμε πολλά για τα παιδιά μας, που τους φαίνονται ότι είναι επιζήμια, αλλ' εν τούτοις είναι προς το συμφέρον τους. Και ούτε εκείνα, όταν είναι μικρά, ζητούν να μάθουν την αιτία, ούτε εμείς, αφού πρώτα πείσουμε τον εαυτό μας ότι αυτό που κάνουμε, είναι προς το συμφέρον τους, έπειτα ενεργούμε, αλλά η παιδαγωγία μας περιορίζεται σ' αυτό και μόνον, να υποτάσσονται στις εντολές που δίνουν οι πατέρες, και να μη ζητούν τίποτε περισσότερο».*

Σε πλείστες όσες περιπτώσεις οι γονείς, δυστυχώς, άνευ μέτρου και ένεκα παντελούς απουσίας συναισθήσεως της επιζήμιας επιλογής τους να παρέχουν αφειδώς πολλά χρήματα στα παιδιά τους, καθίστανται οι ίδιοι αίτιοι και πρόξενοι της διαπλάσεως και διαμορφώσεως από την πολύ μικρή ηλικία των εαυτών παιδών ως νοσηρών προσωπικοτήτων με πολλά πάθη και κακές έξεις που ως μόνιμα βαρίδια συνοδεύουν τους νέους σε όλη την υπόλοιπη ζωή τους.

Για την αποφυγή θλιβερών και καταστροφικών καταστάσεων και εξελίξεων στη ζωή των παιδιών, όταν κάνουν αλόγιστη και επικίνδυνη χρήση των χρημάτων, ο της Εκκλησίας Πατήρ Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος μετά λόγου γνώσεως και emphaticό λόγο κρούει τον κώδωνα του κινδύνου στους ανεύθυνους και άπειρους περί την παιδαγωγία γονείς επισημαίνοντας τα κάτωθι: *«Αυτό λοιπόν ας προσέχουμε όλοι και ας διδάσκουμε τα παιδιά μας, να προτιμούν απ' όλα την αρετή και να θεωρούν τη χρηματική περιουσία σαν ένα μηδενικό. Γιατί αυτή, ναι αυτή πολλές φορές γίνεται εμπόδιο για την αρετή, όταν ο νέος δεν ξέρει να χρησιμοποιεί τα χρήματα όπως πρέπει. Και όπως ακριβώς τα μικρά παιδιά, όταν πιάσουν μαχαίρι ή ξίφος, επειδή δεν ξέρουν να τα χρησιμοποιήσουν όπως πρέπει, πολλές φορές βάζουν τον εαυτό τους σε ολοφάνερο κίνδυνο, και γι' αυτό οι μητέρες δεν τα αφήνουν ούτε να αγγίζουν τέτοια όργανα χωρίς φόβο, έτσι και οι νέοι, όταν κληρονομήσουν χρηματική περιουσία, επειδή δε θέλουν να την χρησιμοποιήσουν όπως πρέπει, οδηγούν τον εαυτό τους σε ολοφάνερο κίνδυνο, αποκομίζοντας από εδώ για τον εαυτό τους το φορτίο των αμαρτημάτων. Γιατί οι απολαύσεις και οι παράλογες ηδονές και τα άπειρα κακά γεννιούνται από τα πολλά χρήματα».*

Ως ενδεδειγμένη γονική κληρονομία προς τα παιδιά ο νουνεχέστατος παιδαγωγός Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος θεωρεί όχι την χρηματική περιουσία αλλά την πνευματική ως αιώνια παρακαταθήκη, η οποία ως οδοδείκτης ασφαλής συνοδεύει τους νέους σε όλη την επίγεια ζωή τους και τους οδηγεί στις *«αιώνιες σκηνές»*. Αναπτύσσει μάλιστα τον όλο συλλογισμό του χρησιμοποιώντας ως διδακτική προς τους γονείς μέθοδο την *«σύγκριση-αντίθεση»* ανάμεσα στη χρηματική-υλική κληρονομιά και την πνευματική υπογραμμίζοντας με καθαρό και γνήσια νουθετήριο λόγο τα εξής περισπούδαστα: *«Και τέτοιες κληρονομίες να αφήνετε στα παιδιά σας, που ποτέ από κανένα δεν είναι δυνατόν να υποστούν βλάβη. Γιατί οι κληρονομίες των χρημάτων πολλές φορές και καταστροφή προξένησαν στους κληρονόμους και εχθρικές διαθέσεις και μεγάλο κίνδυνο, ενώ στην περίπτωση αυτή εδώ τίποτε τέτοιο δεν είναι δυνατόν να υποπτευθεί κανείς. Γιατί είναι θησαυρός που δεν μπορεί να δαπανηθεί, θησαυρός που δεν μπορεί κανείς να κυριεύσει, θησαυρός που δεν μπορεί να ελαττωθεί, ούτε από τα εχθρικά σχέδια ανθρώπων, ούτε από έφοδο ληστών, ούτε από την κακουργία δούλων, ούτε από κάτι άλλο παρόμοιο, αλλά παραμένει αιώνια.*

Γιατί είναι θησαυρός πνευματικός και δεν υποχωρεί στα δόλια ανθρώπινα σχέδια, αλλά, αν αυτοί που τον δέχθηκαν θέλουν να αγρυπνούν, τους συνοδεύει στη μέλλουσα ζωή και προετοιμάζει τις αιώνιες σκηνές».

Σε κάθε περίπτωση ως άριστος ψυχοανατόμος της προσωπικότητας τόσο των γονέων, όσο και των παιδιών ο θεοφόρος Πατήρ της Εκκλησίας Ιερώτατος Χρυσόστομος θέτει κυρίως τους πατέρες προ των ευθυνών τους για την λυσιτελή παιδαγωγία των παιδιών τους διότι η αποστολή τους εφ' όρου ζωής είναι να γνωρίζουν **«τα καλά και συμφέροντα ταις ψυχαίς»** των παιδιών τους και προς τούτο να αναλώνουν όλες τις δυνάμεις τους, την όλη ύπαρξή τους, προκειμένου να αποβούν αληθινά χρήσιμοι υπέρ τους. Για τον λόγο αυτό με αφυπνιστικό λόγο διδάσκει παιδαγωγικά στους γονείς μεταξύ άλλων και τα ακόλουθα: **«Δεν αρκεί η σπορά του παιδιού, για να είναι ο γονιός σε θέση να διδάξει στο παιδί που γεννήθηκε το συμφέρον του. Η γέννηση παιδιού μπορεί βεβαίως να συμβάλει πάρα πολύ, ώστε να αναπτυχθεί η φιλοστοργία του γονιού προς το παιδί που γεννήθηκε. Αλλ' όμως για να μάθει ο γονιός στο παιδί του ποιό ακριβώς είναι το χρήσιμο, δε φθάνει ούτε η σπορά του παιδιού, ούτε η αγάπη προς αυτό. Γιατί, αν ήσαν έτσι τα πράγματα, θα έπρεπε να μη βλέπει κανείς από τους άλλους ανθρώπους το συμφέρον του παιδιού περισσότερο από τον πατέρα, εφόσον κανείς δεν είναι δυνατόν να αγαπά το παιδί περισσότερο από τον πατέρα.**

Τώρα όμως και οι ίδιοι οι πατέρες με όσα κάνουν ομολογούν, ότι αγνοούν το πραγματικό συμφέρον του παιδιού και γι' αυτό άλλωστε το οδηγούν σε δασκάλους, το εμπιστεύονται σε παιδαγωγούς, προσλαμβάνουν αναρίθμητους συμβούλους, προκειμένου να αποφασίσουν για τον τρόπο ζωής, στον οποίο πρέπει να οδηγήσουν το παιδί. Και δεν είναι καθόλου θαυμαστό αυτό. Θαυμαστό είναι το ότι πολλές φορές, μετά από σύσκεψη, ανεκάλεσαν την δική τους γνώμη και ακολούθησαν για το συμφέρον των παιδιών, την γνώμη άλλων...».

Συνεπώς, οι υπεύθυνοι γονείς αναλογιζόμενοι την ευθυνοφόρο αποστολή τους υπέρ των παιδιών τους οφείλουν σε κάθε περίπτωση να επιλέγουν την **«προληπτική και θεραπευτική»** αγωγή τους προκειμένου να εξαλείψουν τα μικρά πάθη και ατοπήματα, οπότε θα παρεμποδίσουν την έλευση και των μεγαλύτερων και χειρίστων, διότι κατά την παιδαγωγική διδασκαλία του Αγίου Πατρός Ιωάννου του Χρυσοστόμου: **«Έτσι και άλογο αφηνιασμένο, αν κανείς δεν το αναχαιτίσει γρήγορα, γρήγορα θα καταστραφεί. Κατά τον ίδιο τρόπο και οι Ιατροί πολλές φορές το δηλητήριο κάποιου ερπετού, το οποίο απλώνεται σε ολόκληρο το σώμα με μεγάλη ταχύτητα, σταματούν την εξάπλωσή του, παρεμποδίζοντας έτσι την κακή του επίδραση. Αυτό λοιπόν ας κάνουμε κι εμείς... γιατί, όταν παραμεληθούν, γίνονται μεγαλύτερα τα τραύματα των αμαρτημάτων και οι συνέπειες της νόσου και της αρρώστιας δεν σταματούν μέχρι τα τραύματα, αλλά και γεννούν τον αθάνατο θάνατο, όπως πάλι, αν από την αρχή εξαλείψουμε τα μικρά, ούτε τα μεγάλα θα επακολουθήσουν».**